

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritvalivm Pharmacorvm Contra Lvem Contagiosam Aliosqve Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Cap. XX. De S. S. Nicetio, Euchariorum & Maximino Episcopis Treuirensibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

Pingitur autē hic sāctus habens in dextra manu cor tribus clavis confixū, quia cū in terra sancta crucē Christi cordialiter cōtra Saracenos & Iudęos prędicaret, inter alias iniurias, in terrā deiectū, conati sunt instar crucis clavis cōfigere. Sed Christus militi suo non defuit quem etiā ex publico carcere liberavit. Illa autem imago Macarij inter crania & ossa versantis mortuorum, de alio Macario eremita intelligenda est & non de hoc nostro Patriarcha, quem vulgus, ex vitio fortassis Gandensium qui aspirationis nota, vt & reliqui Flandri, sæpē abutuntur, Macharium pronuntiat, cum Græcē Macarius, Latinè sit Beatus.

Molanus
supra.

C A P V T X X.

De SS. Nicetio, Eucharis & Maximino Episcopis Treuirensibus.

Greg. Turon. in libello vitę S. Nicetij.

CUm lues inguinaria Treuiresem populū in circuitu ciuitatis valde miserabiliter vastaret, & sacerdos Dei Nicetius pro ouibus cōmissis Dei misericordiā imploraret assiduē, factus est de nocte sonus magnus tamquā tonitruū validum super pontē amnis, ita vt putaretur vrbs ipsa absorberi: cumq; omnis populus exterritus in lectulis resedisset, lethiferū sibi interitum operiēs, audita est in medio vox vna ceteris clarior, dicēs: Et quid hīc ō socij faciemus? ad vnā enim portā Eucharis sacerdos obseruat, ad alterā Maximinus excubat, in medio versatur Nicetius; nihil hīc vltra pręvalere possumus nisi sinamus hanc vrbe eorū tuitioni. hac audita voce statim morbus quieuit nullūq; ab eo vltra defunctus est. Ecce quā potentia vrbium & locorum præsidia sint Sanctorum sacre reliquię contra quoscumq; ingruentes tum corporalium tum spiritualium malorum insultus, vt non immeritō ciues Antiocheni, de muris aut mœnibus nihil solliciti quamdiu Sāctorum corpora penes se habebāt, Leoni Imperatori corpus S. Simeonis Stylitę eis subtrahere conāti liberē & verē respōderint eum tantūdem facere atq; si ciuitatem suā depopularetur, quam

quam spirituali hoc muro vellet destituere. quod quàm verè ab illis responsum fuerit, vel ex antiquo Brabantiaë nostræ testimonio confirmari potest, in qua prope Antuerpiam, oppidum erat Turnium nomine, hodie pagus **Doozue**/mœnibus olim cinctum, cùm ijs adhuc Antuerpia carceret (inde Flandrica paræmia: **De Stadt van Doozue/Het Dooz van Antwerpen**.) In huius oppidi Monasterio quiescebant sacri cineres S. Fredegandi quicum S. Foliano ex Hybernia Euangelij prædicandi gratiâ venerat in Galliam. Seruatæ ibidem reliquiæ magno emolumento nec minori munimento erant. Sed cùm Deus locum illum propter iniquitatem populi esset exosus, reliquias S. Fredegandi, ut olim S. Loth ex Sodomis, ne vindici suæ dexteræ iam eleuatæ foret obstaculum contra imminentem desolationem, aliò transportari iussit. Quibus sublatis velut muro & turribus ciuitatis destructis, gens inimica Normannorum per fluuiũ Schin-
dam Turnium irruit & incendio ædificia omnia ipsumq; Monasterium consumpsit, incolis partim trucidatis, partim in captiuitatem abductis. Hinc benè S. Basilius de reliquijs Sanctorum Martyrum loquens: Hi sunt qui nostram regionem administrant & veluti turres quædam coherentes securitatem ab hostium incurſu exhibent. Et S. Ambrosius lib. 2. de Cain & Abel c. 3. & 4. Perit ure
urbis aut malorum imminentium vel futuræ cladis hoc proprium inditium est, si ei decedant viri consultores vel etiam grauiore femina. Hinc primùm ingruentium aperitur porta malorum. Sancti enim sunt veluti bases & columnæ, veluti sacri Atlantes ciuitatis, immò & orbis, qui suis precibus, meritis & zelo eum alioqui ruiturum in exitium, fulciunt & sustentant: tum quia orando veluti manus irato Deo ligant ne in vindictam profiliant: tum quia prædicando sanctèque viuendo peccatores com-
pungunt

Molan. in
nat. SS.
Belg. 17.
Iulii, &
Surius in
vita Gom-
mari.

Orat. in
4. Martyr.

Q

pungunt impelluntq; ad meliorem vitam maximè si sint Sancti insigniores, Deus enim pluris facit, inquit à Lapide, vnum insigniter Sanctū. quàm centum communes iustos. Rationem huius quasi per transfennam, id est, per lumen naturæ vidit Plato in Theæteto. dicens: Deo nihil est similius quàm cum ex hominibus aliquis iustissimus est. Si enim propter solum Pindarum pœtam pepererit ex-cidio ciuitatis ipsi natalis Alexander Magnus quātò magis verum illud Domini ad Ezechiam regem: *Protegam ciuitatem istam vt saluem eam propter me & propter David seruum meum.* Ita propter S. Laurentium Justinianum Venetiariū ciuitati pepercit Deus, cuius ipse fuit Patriarcha. Viro enim cuidam Sancto reuelatum est, Deum ciuitati indignantem eum perditurum fuisse nisi precibus sui Sancti Patriarchæ furor diuinus auersus fuisset, vt habet eius vita. Quæsiui de eis virū, inquit Dominus ad Ezechielem ca. 22. qui interponeret sepem & staret oppositus contra me pro terra, ne dissiparem eam. Quàm beata ciuitas (etiā de viuentibus loquitur Ambros.) quæ plurimos iustos habet! quomodo benedicatur tota de parte. Quam gaudeo cum aliquos mites & sapientes viuere video, cum virgines castas, viduas graues aspicio longæuas. Similiter cum aliquis huiusmodi decedit, quamuis longa senectute depositus, afficior quia destituitur grex iuuenū muro senili. Subditque tales esse quasi ciuitates refugij in quas delinquentes se recipere possunt. Pulchrè hæc docet hisce versibus Venantius Fortunatus dum de iugi protectione Apostolorum Petri & Pauli qua vrbs Romana fulcitur, ita canit:

*A facie hostili duo propugnacula præsumt,
Quos fidei turres Vrbs caput Orbis habet.*

qui idem iam dicto Nicetio 31. Episcopo Treuirensi Epitaphium scripsit cuius initium est:

Splendor

*Splendor apex fidei veneranda mente Niceti,
Totius orbis amor, Pontificumq; caput.*

Quæ tamen non potestatis, sed egregiæ sanctitatis causa auctorem hunc dixisse intellige, quemadmodû cum eum apicē fidei appellat Maximinus verò apud Democharem scribitur 26. Episcopus Treuirensis, à quo egregius ille fidei athleta S. Athanasius Constantij Imp. persecutionem exulando fugiens honorificè susceptus fuit; apud quem biennio & mensibus quatuor mansit, passus & ipse grauiora ab eodem Imperatore Ariano, eò quòd faueret Catholicis & impugnaret hæreticos. Plura de eo vide apud Gregor. Turon. lib. de gloria Confessorum ca. 93.

Hiero. in
Chron.
Theodor.
l. 2. hist.
cap. 1.
Niceph.
hist. l. 9.
cap. 12.

Eucharius denique discipulus fuit B. Petri Apostoli, à quo vnà cum S. Materno & Valerio ad partes Germaniæ Euangelium prædicaturus missus fuit: sed transgressis alpi- bus, S. Materno non longè ab Argentina ciuitate in Aflatia mortuo, Romam reuerfi sunt. Quibus S. Petrus pastoralem suam Virgam ad eum suscitandum dedit. at illi fide pleni discesserunt, & triginta tribus diebus in sepulcro iacentem inuenerunt. Admouentes igitur baculū sub obedientia magistri sui eum à morte suscitarunt, qui postea Treuirensis, Colonienfis & Tungrenfis rexit Ecclesias tot annis quot diebus sepultus iacuerat. Arbitratur autem & cum fundamento Molanus eum non præfuisse tribus Episcopatibus distinctis, sed fidelibus multiplicatis, postea exortam esse dictis in locis quibus S. Maternus antea fidem prædicarat, trium dicecesium distinctionem, in cuius rei significationem valdè conuenienter pingitur cum vnica quidem Ecclesia, sed ex qua tres turres promineant. ita ille ad 14. Sept. in natat. SS. Belgij.

Q 2

CAPUT